

**СКРИНІНГ ПОХІДНИХ 2-БЕНЗАМІДО-2-(2-ОКСОІНДОЛІН-3-ІЛІДЕН) ОЦТОВОЇ КИСЛОТИ
НА АНТИГІПОКСАНТНУ ДІЮ
ЗА УМОВ ГІПОБАРИЧНОЇ ГІПОКСІЇ**

І.І. ЗАМОРСЬКИЙ, Ю.С. БУКАТАРУ, С.В. КОЛІСНИК*

Буковинський державний медичний університет, м. Чернівці,

*Національний фармацевтичний університет, м. Харків, Україна

Мета роботи: провести скринінг 24 сполук похідних 2-бензамідо-2-(2-оксоіндолін-3-іліден) оцтової кислоти на їх антигіпоксантну активність за умов гострої гіпобаричної гіпоксії.

Методи дослідження. Дослідження проводили на 200 білих нелінійних статевозрілих щурах-самцях масою 180-200 г, віком 3 місяці. Гостру гіпобаричну гіпоксію моделювали в модифікованій проточній барокамері шляхом імітації підйому щурів на висоту 12000 м. На «висотному плато» щурів витримували до моменту другого агонального вдиху, після чого здійснювали «спуск» на попередню нульову висоту. «Підйом» і «спуск» тварин здійснювали зі швидкістю 50 м/с. Введення досліджуваних речовин проводили внутрішньочеревинно за 35 хв до моделювання гіпоксії у дозі 15 мг/кг. На «висотному плато» фіксували параметри часу життя тварин: втрата пози, час до появи другого агонального вдиху, час відновлення пози.

Результати. Аналіз результатів досліджень показав, що найбільшу статистично вірогідну дію серед похідних 2-бензамідо-2-(2-оксоіндолін-3-іліден) оцтової кислоти мають речовини під номерами 14 ((Z)-N-(2-(нафтален-1-іламіно)-2-оксо-1-(2-оксо-1-пропіліндолін-3-іліден)етил)бензамід) і 15 ((Z)-N-(1-(1-метил-2-оксоіндолін-3-іліден)-2-оксо-2-(фенетиламіно) етил)бензамід), які збільшували час життя тварин при гіпоксії відповідно на 59,4% і 67% ($p < 0,05$) порівняно з даними контролю. Для цих речовин не було зафіксовано появи судом та інших зовнішніх ознак побічної дії після їх введення та після моделювання гіпоксії.

Висновки. Похідні 2-бензамідо-2-(2-оксоіндолін-3-іліден) оцтової кислоти є перспективним класом сполук для створення на їх основі антигіпоксантичних препаратів.